

НАЦІОНАЛЬНИЙ ЮРИДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ЯРОСЛАВА МУДРОГО

**НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНИЙ ПОСІБНИК
З НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«ОРГАНІЗАЦІЯ ТА МЕТОДОЛОГІЯ
НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ»**

для аспірантів
(здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії)

Харків
«Право»
2019

УДК 34:167/168(075)
Н15

*Рекомендовано до видання редакційно-видавничою радою
Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого
(протокол № 1 від 16 січня 2019 р.)*

Укладачі:

О. Г. Данильян, О. П. Дзьобань

Навчально-методичний посібник з навчальної дисципліни
Н15 «Організація та методологія наукових досліджень» для аспірантів (здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії) / уклад.: О. Г. Данильян, О. П. Дзьобань. – Харків : Право, 2019. – 40 с.

ISBN 978-966-937-622-0

ISBN 978-966-937-622-0

© Данильян О. Г., Дзьобань О. П.,
укладання, 2019

© Оформлення. Видавництво «Право», 2019

ВСТУП

Навчальна дисципліна «Організація та методологія наукових досліджень» є фундаментальною методологічною дисципліною, яка має міждисциплінарний характер, охоплює узагальнені проблеми організації, методологічного, психолого-педагогічного й мовного забезпечення науково-дослідницької діяльності, практики її здійснення та призначена для аспірантів – здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії.

Метою дисципліни є формування в аспірантів загальних уявлень про теоретико-методологічні основи науково-дослідницької діяльності, правила виконання науково-дослідницької роботи, набуття навичок володіння правилами оформлення і способами представлення результатів різних дослідницьких робіт, використання цих навичок у професійній діяльності.

У результаті вивчення дисципліни «Організація та методологія наукових досліджень» аспіранти повинні:

– **мати системні знання** щодо головних проблем та ідей сучасної гносеології й епістемології; шляхів наукового пізнання світу, функціонування наукового знання у сучасному інформаційному суспільстві, особливостей взаємозв'язку науки й освіти з сучасними соціальними і правовими проблемами; наукової термінології й основних методів та принципів наукових досліджень; теоретико-методологічних, методичних та організаційних аспектів здійснення науково-дослідницької діяльності; вимог до наукових проектів та технологій їх виконання і оволодіти навичками алгоритму їх використання у вищій школі;

– **уміти аналізувати та розв'язувати** практичні завдання, пов'язані з організацією наукових досліджень, із застосуванням конкретних методів і технологій дослідження соціально-правових систем і процесів; з оформленням і презентацією результатів наукових досліджень; знання основних форм організації навчального процесу і оволодіти навичками алгоритму їх використання;

– **володіти** умінями й навичками застосування сучасних інформаційно-комунікаційних технологій у наукових дослідженнях; визначення перспективних напрямків наукових досліджень у предметній сфері професійної діяльності; адаптації сучасних досягнень науки і наукомістких технологій до науково-дослідного процесу; роботи з науковими текстами.

Для аспірантів передбачено 60 годин лекцій та 20 годин практичних занять. Для самостійної роботи відведено 160 годин.

Форми контролю – іспит.

ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «ОРГАНІЗАЦІЯ ТА МЕТОДОЛОГІЯ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ»

ЗАТВЕРДЖЕНО
вченою радою Національного юридичного
університету імені Ярослава Мудрого
(протокол № 11 від 27 червня 2018 р.)

Розділ I НАУКА ЯК ОСОБЛИВА ФОРМА СОЦІАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

1. Світоглядно-філософські проблеми науки

Поняття науки. Місце та роль науки у житті сучасного суспільства. Виникнення і розвиток науки. Передісторія науки. Наука і реальний практичний досвід.

Перетворення науки у самостійну форму людської діяльності. Основні концепції науки в сучасності та історії розвитку суспільства. Проблема критеріїв періодизації розвитку науки.

Основні періоди в історичному генезисі науки: переважно особистісно-світоглядна орієнтація науки в суспільстві (від її виникнення до Галілея і Ньютона); переважно технологічна, матеріально-виробнича орієнтація науки (починаючи з XVII ст. і до сучасності); орієнтація на розвиток інтелектуального творчого потенціалу особистості (сучасний етап).

Розвиток науки як закономірний процес. Закономірності і критерії розвитку науки. Характерні риси та тенденції сучасного етапу розвитку науки. Наукова революція і її роль у розвитку системи наукового знання. Особливості сучасної наукової революції. Наука як соціальна система. Система сучасного наукового знання. Структура науки.

2. Наука як соціальний феномен

Наука як особливий вид пізнавальної діяльності та соціальний інститут. Наука як специфічний тип знання. Співвідношення наукового та практичного пізнання. Класифікація наук. Цінності науки.

Загальні функції науки: світоглядна, інтегративна, гносеологічна, методологічна, прогностична. Соціальні функції науки: культурно-світоглядні (галузеві), функції науки як безпосередньої продуктивної сили, функції як соціальної сили, менеджерські функції. Принципи науки: універсалізму, комуналізму, незацікавленості, абсолютної неприйнятності плагіату, організованого скептицизму.

Класифікація видів науково-технічної діяльності в Україні. Класифікація галузей наук.

Місце правознавства у системі наук. Об'єкт правознавства. Теоретичні та історичні юридичні науки, галузеві юридичні науки, науки, що вивчають систему, повноваження, принципи діяльності державних органів, науки, що вивчають міжнародне право, прикладні юридичні науки. Головні функції юридичної науки: теоретико-пізнавальна, практично-прикладна, виховна.

3. Традиції й новації в науці

Еволюція підходів до аналізу науки у ХХ ст. Карл Поппер і проблема демаркації. Концепція дослідницьких програм І. Лакатоса. «Нормальна» наука Т. Куна. Концепція «неявного знання» М. Полані і багатоманітність наукових традицій. Сучасні моделі науки. Наука як куматоїд. Типи і зв'язки наукових програм. Наука і соціальна пам'ять. Дослідницькі й колекторські програми. Естафетна модель науки. Конфлікт дослідницьких програм. Новації у розвитку науки. Різноманітність новацій і їх відносний характер. Проблема незнання й відкриття у сучасній науці. Традиції й побічні результати наукових досліджень. Метафоричні програми і взаємодія наук. Переорієнтація з пошуку причин змін і розвитку на аналіз стійкості, стаціонарності й самоорганізації.

Розділ II

ОСНОВИ ГНОСЕОЛОГІЇ Й МЕТОДОЛОГІЇ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

4. Основи гносеології та методології науки

Пізнання і його види. Суб'єкт і об'єкт пізнання в класичній і не-класичній науці. Головне питання гносеології. Процес пізнання як системний феномен: об'єкт, суб'єкт, засоби пізнання.

Суб'єкт і об'єкт пізнання в класичній і не-класичній науці. Основні положення наукового пізнання. Принципи наукового пізнання: принцип об'єктивності, принцип пояснення множини досліджуваних явищ за допомогою небагатьох загальних підстав, принцип достатньої повноти обґрунтування, принцип системності, принцип єдності аналізу й синтезу, принцип єдності історичного і логічного, принцип сходження від абстрактного до конкретного.

Особливості наукового пізнання. Рівні наукового пізнання: емпіричний, теоретичний, метатеоретичний.

5. Методи наукового пізнання. Філософський рівень методології

Наукові методи у процесі наукового пізнання: роль та функції. Поняття методу, методики, методології. Вимоги до методів наукового пізнання. Ознаки наукових методів. Проблема класифікації методів наукового пізнання. Основні підходи до класифікації методів наукового пізнання: за ступенем загальності, за рівнями наукового пізнання, за етапами дослідження.

Загальний закон пізнання (метод сходження від абстрактного до конкретного) як логічний стрижень процесу наукового пізнання, етапи його здійснення.

Методи наукового пізнання філософського рівня як найбільш загальні принципи й методи наукового пізнання, що виконують регулятивну функцію по відношенню до наукового пізнання. Парадигма як інтегральна характеристика тієї чи іншої науки в певну епоху. Стиль

мислення та його функції: критична, селективна, вербальна, прогностична. Наукова картина світу як сукупність загальних наукових уявлень про структуру того чи іншого фрагмента об'єктивної реальності. Архетип теоретичного мислення як сукупність принципів і способів вибору і здійснення теоретичної діяльності для пояснення явищ, відбору її кінцевих результатів. Рефлексія як метод і форма теоретичної діяльності людини. Діалектика й метафізика як два протилежних методологічних підходи до створення філософських систем пізнання й розуміння світу. Редукціонізм у науці та його критика.

6. Загальнонауковий рівень методології

Загальнонаукові методи пізнання. Основні напрямки формування й розвитку загальнонаукового рівня методології. Структура загальнонаукових методів: емпіричні методи, загальнологічні методи і прийоми, евристичні методи.

Методи емпіричного дослідження. Спостереження як цілеспрямоване пасивне вивчення предметів дослідження та основні вимоги до нього. Різновиди спостережень. Експеримент, його особливості, види, стадії та функції. Уявний експеримент як система розумових процедур з концептуальними образами. Порівняння як емпіричний метод і вихідний пункт порівняльно-історичного методу. Описання як емпіричний метод. Підходи до вибору знакових систем позначення при описанні результатів спостереження та експерименту.

Загальнологічні методи і прийоми наукових досліджень. Аналіз та його різновиди. Логічний аналіз як особливий вид аналізу. Синтез як загальнологічний метод. Синтез і емерджентність. Діалектичний взаємозв'язок аналізу й синтезу. Індукція як логічний дослідницький прийом. Види індуктивних узагальнень: популярна індукція, неповна та повна індукція, наукова індукція. Дедукція як метод. Метод абстрагування. Види та рівні (порядки) абстракцій. Філософські категорії як найвищий рівень абстракцій. Узагальнення та його види. Межі абстрагування у науковому пізнанні. Метод аналогії. Види аналогій. Імовірнісний характер висновків аналогією та вимоги до підвищення їх імовірності. Метод ідеалізації. Відносність ідеалізації. Метод формалізації та його значення у науковому пізнанні. Метод моделювання.

Предметне та знакове моделювання. Імітаційне моделювання, види імітаційних моделей. Ізоморфні та гомоморфні моделі. Матеріальні, знаково-концептуальні та символічні моделі. Мовне описання моделей, поняття тезаурусу.

Евристичні методи наукового дослідження. Інтуїція, характерні риси наукової інтуїції.

Методи індивідуального самостимулювання мислительного процесу. Уявний експеримент як метод. Типи уявних експериментів: конструюючі, аналітичні, синтетичні. Методи колективного стимулювання мислительної діяльності. Метод експертних оцінок. Вимоги до експертів. Найбільш відомі методи експертних оцінок: метод Делфі, мозковий штурм, метод аналізу ієрархій.

7. Рівень спеціальних методів наукових досліджень

Спеціальні (специфічні) методи наукового пізнання. Дисциплінарні та міждисциплінарні методи.

Метод конкретно-соціологічних досліджень та його прийоми. Метод контент-аналізу: поєднання номотетичних дослідницьких процедур з ідіографічними. Статистично-математичні методи. Можливості та значення сучасних статистично-математичних методів у науковому пізнанні.

Метод соціально-правового експерименту як спосіб перевірки наукових гіпотез або проектів.

Кібернетичний метод та можливості й перспективи його застосуванні у пізнанні правової реальності.

Порівняльно-правовий метод. Макро- та мікропорівняння. Юридика компаративістика. Формально-юридичний (нормативно-догматичний) метод, його вузько-цільове призначення. Логіко-юридичний метод. Метод альтернатив і його застосування як спосіб виявлення вразливих місць наукових гіпотез.

8. Міждисциплінарні підходи та методи наукових досліджень

Поняття методологічного підходу. Класичні методологічні підходи: історичний, термінологічний. Системний підхід як один із голо-

вних напрямків міждисциплінарної методології наукового пізнання. Розробка системного підходу в науці: фактори виникнення та генеза. Неоднозначність тлумачень системного підходу. Основні завдання системного підходу (загальної теорії систем). Методологічна специфіка системного підходу. Поняття системи, основні ознаки систем. Принципи системного підходу: остаточної (глобальної, генеральної) мети; єдності і зв'язаності; модульності; ієрархії; функціональності; розвитку; децентралізації; невизначеності. Системний підхід як синтез індуктивного, дедуктивного та інтуїтивного методів. Основні положення застосування системного підходу на практиці.

Структурно-функціональний підхід: сутність та основні положення. Дослідження функціональних залежностей елементів системи. Застосування структурно-функціонального методу у правових дослідженнях.

Некласичні (сучасні) методологічні підходи: герменевтичний, антропологічний, аксіологічний, феноменологічний.

Синергетичний підхід як методологічна орієнтація у дослідженні відкритих нелінійних систем, що самоорганізуються. Основні поняття синергетики: самоорганізація, відкритість, ентропія, нелінійність, нерівноважність, точка біфуркації, флуктуація, дисипативність, аттрактор. Патерни (зразки) синергетичного мислення.

9. Логіка наукового дослідження і його етапи

Логіка наукового дослідження як послідовність реалізації основних форм наукового пізнання. Основні форми наукового пізнання.

Факт як достовірне знання про одиничне. Формування факту. Види фактів. Роль фактів у науковому пізнанні.

Наукова проблема. Фактори впливу на спосіб постановки й вирішення проблеми. Види проблем: конструктивні, реконструктивні, нерозвинені, розвинені. Псевдопроблеми у науці. Проблемна ситуація як умова постановки проблеми у процесі наукового пізнання.

Наукова гіпотеза. Структура гіпотези. Вимоги до наукової гіпотези. Види гіпотез: загальна, часткова, наукова, робоча. Основні способи перетворення гіпотез у достовірне знання. Доказ гіпотези. Основні елементи доказу: теза, аргумент, демонстрація. Взаємозв'язок між основними елементами доказу.

Концепція та теорія як найбільш розвинені форми наукового пізнання. Теорія як система, що розвивається. Основні елементи теорії: підстави, об'єкти, логіка, установки й ціннісні фактори, сукупність законів і тверджень. Основні функції теорії: синтетична, пояснювальна, методологічна, прогностична.

Наукова парадигма як сукупність фундаментальних наукових установок і уявлень. Роль наукової парадигми у забезпеченні спадкоємності розвитку науки й наукової творчості.

Розділ III

ПРАКСЕОЛОГІЯ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

10. Організація наукової діяльності

Інституційна організація сучасної науки. Наукові установи: поняття та різновиди. Організаційна структура наукових установ. Правові основи організації наукових досліджень.

Планування наукової діяльності. Форми фінансування наукових досліджень. Фундаментальні та прикладні дослідження. Правознавство як галузева наука. Вчені звання та посади наукових та науково-педагогічних працівників. Форми підготовки наукових та науково-педагогічних кадрів.

Доктор філософії. Доктор наук. Етичні стандарти у науковій діяльності. Академічна свобода та академічна мобільність. Наукова спільнота.

11. Наукові публікації: поняття, вимоги, методика підготовки

Поняття публікації. Функції наукових публікацій. Міжнародні та національні наукометричні бази. Електронні наукові видання. Значення друкованих публікацій. Державна регламентація видавничої продукції, термінів та визначень основних видів видань.

Науково-дослідні публікації: монографія, автореферат дисертації, препринт, тези доповідей, збірник наукових праць. Джерелознавчі

публікації. Періодичні та неперіодичні видання. Види наукових неперіодичних видань: книга, брошура, листівка. Наукова стаття як вид наукової публікації. Оглядіві, проблемні та метрологічні наукові статті. Вимоги до змісту наукових статей. Структура наукової статті. Нормативний та оптимальний обсяги наукової статті. Вимоги до публікації наукових статей для здобувача наукового ступеня. Функції наукових статей: дослідницька, оціночна, презентаційна, комунікативна. Наукова монографія як вид наукової публікації. Нормативні вимоги до структури, обсягу, рецензування, тиражу, наявності міжнародного стандартного номера ISBN. Основні відмінності між дисертацією й монографією. Тези наукової доповіді (повідомлення). Основні вимоги до обсягу, структури та оформлення тез наукової доповіді.

12. Процес підготовки наукової роботи

Вибір теми наукового дослідження. Формулювання мети дослідження, конкретних завдань і аспектів опрацювання обраної теми.

Планування наукового дослідження. Робочий план.

Пошук інформації. Документальні джерела інформації. Каталогі й картотеки. Бібліографічні покажчики. Послідовність пошуку документальних джерел інформації. Робота з джерелами інформації. Використання глобальних інформаційних мереж для пошуку й використання інформації.

Поняття плагіату. Моральна та юридична відповідальність дослідника за запозичення інформації.

13. Специфіка і структура наукового тексту. Основні вимоги до наукового тексту

Науковий текст як спосіб подання наукової інформації. Тексти-констатації й тексти-міркування. Первинні й вторинні наукові тексти. Основні особливості наукового тексту. Методи роботи з науковими текстами: анутовання, реферування, складання тез, конспектування, складання великих інформаційних баз, логічне моделювання. Функції наукового тексту.

Дисертація як науковий документ. Основні вимоги й рекомендації, що висуваються до тексту дисертаційного дослідження. Норми наукової комунікації. Правила викладення тексту дисертації. Композиційно-сміслова структура тексту. Стилїстика тексту дисертації. Основні стилі сучасної мови. Основні риси наукового мовного стилю. Функціонально-синтаксичні й спеціальні лексичні засоби. Способи викладення наукового тексту. Авторські докази й аргументація. Спростування хибних суджень і умовиводів.

14. Основні вимоги нормативних документів до оформлення та порядку захисту дисертаційних досліджень

Вимоги до структури та змісту дисертації. Загальні вимоги до оформлення дисертації. Подання текстового матеріалу. Загальні правила подання ілюстрацій. Подання таблиць. Загальні правила цитування та посилання на використані джерела. Подання виносок. Оформлення списку використаних джерел. Оформлення додатків.

Підготовка автореферату (анотації). Загальні вимоги до автореферату (анотації). Структура автореферату (анотації). Оформлення автореферату. Видання автореферату. Електронний варіант автореферату.

Основні етапи процесу захисту дисертації. Попередній розгляд дисертації та оформлення відзиву установи, у якій виконана дисертація. Подання дисертації до спеціалізованої вченої ради, розсилання автореферату. Підготовка до захисту дисертації.

Оформлення документів атестаційної справи, порядок розгляду атестаційних справ у Міністерстві освіти і науки України.

Переатестація наукових кадрів і нострифікація дипломів про призначення наукових ступенів. Позбавлення наукових ступенів. Розгляд апеляцій, пов'язаних з присудженням (позбавленням) наукового ступеня.

ПРАКТИЧНІ (СЕМІНАРСЬКІ) ЗАНЯТТЯ

Тема семінарського заняття № 1
«Традиції й новацій в науці»
(4 години)

План

1. Генеза і динаміка традиції в науці.
2. Діалектика традицій і новацій в історії розвитку науки.
3. Методологічні новації сучасної науки.
4. Постмодернізм у науці: історичні джерела та сучасна епістемологія.
5. Категоріально-дефінітивний апарат постмодернізму та його застосування у правових дослідженнях.

Рекомендована література:

1. Батай Ж. Внутренний опыт / пер. с фр., послесл. и коммент. С. Л. Фокина. Санкт-Петербург: Аксиома: МИФРИЛ, 1997. 333 с.
2. Бодрийяр Ж. Симулякры и симуляции / пер. с фр. А. Качалова. Москва: ПОСТУМ, 2016. 238 с.
3. Бурак П. М. Философия и методология науки. Минск: БГТУ, 2008. 286 с.
4. Водопьянов П. А., Бурак М. Философия и методология науки. Минск, 2006. 128 с.
5. Данильян О. Г., Дзьобань О. П. Організація та методологія наукових досліджень: навч. посіб. Харків: Право, 2017. 448 с.
6. Делез Ж. Логика смысла / пер. с фр. Я. И. Свирского. Москва: Академический проект, 2011. 470 с.
7. Деррида Ж. Письмо и различие / пер. с фр. Д. Ю. Кралечкина. Москва: Акад. проект, 2000. 319 с.
8. Дутковський І. Взаємодія традицій і новацій у науці. *Гілея: науковий вісник. Збірник наукових праць*. 2013. Випуск 73 (№ 6). С. 136–138.
9. Лиотар Ж. Состояние постмодерна / пер. с фр. Н. А. Шматко. Москва: Ин-т эксперим. социологии; Санкт-Петербург: Алетейя, 1998. 159 с.

10. Пунченко О. П. Методологічні новації у сучасному науковому пізнанні. *Гуманітарний вісник ЗДІА*. 2014. №57. С. 27–37.

11. Роджерс Е. М. Дифузія інновацій / пер. з англ. В. Старка. Київ: Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2009. 591 с.

12. Фуко М. Слова и вещи: Археология гуманитарных наук / пер. с фр.; вступ. ст. Н. С. Автономовой. Санкт-Петербург: АОЗТ «Талисман», 1994. 405 с.

Тема семінарського заняття №2
«Загальнонауковий рівень методології»
(4 години)

План

1. Поняття методу. Методи наукового пізнання: вимоги та ознаки. Класифікація методів наукового пізнання: критерії та особливості.

2. Методи емпіричного дослідження: спостереження, експеримент, описання, порівняння.

3. Загальнонаукові методи: аналіз, синтез, індукція, дедукція, формалізація, ідеалізація, аналогія, моделювання, абстрагування, узагальнення.

4. Евристичні методи наукового дослідження: інтуїція, методи індивідуального та колективного стимулювання мислительного процесу.

Рекомендована література:

1. Гордієнко С. Г. Молодому науковцю коротко про необхідне: науково-практичний посібник. Київ: КНТ, 2007. 92 с.

2. Грабченко А. І., Федорович В. О., Гаращенко Я. М. Методи наукових досліджень: навчальний посібник. Харків: НТУ «ХП», 2009. 142 с.

3. Данильян О. Г., Дзьобань О. П. Методи правового дослідження. *Велика українська юридична енциклопедія*: у 20 т. Харків: Право, 2017. Т. 2: Філософія права / редкол.: С. І. Максимов (голова) та ін. С. 456–459.

4. Данильян О. Г., Дзьобань О. П. Організація та методологія наукових досліджень: навч. посіб. Харків: Право, 2017. 448 с.

5. Дзєбань А. П., Яроцкий В. Л. Общеметодологические и эвристические аспекты современных цивилистических исследований. *Методология исследования проблем цивилистики: сб. ст. посвящ. памяти проф. А. А. Пушкина* / под ред. Ю. М. Жорнокуя и С. А. Слипченко. Харків: Право, 2017. С. 176-205.

6. Дзьобань О. П., Яроцький В. Л. Соціологічний та аксіологічний напрямки сучасних правових досліджень. *Інформація і право*. 2018. № 1 (24). С. 5–13.

7. Марцин В. С., Міценко Н. Г., Даниленко О. А. та ін. Основи наукових досліджень: навчальний посібник. – Львів: Ромус-Поліграф, 2002. 128 с.

8. Стеченко Д. М., Чмир О. С. Методологія наукових досліджень. Київ: Знання, 2005. 309 с.

9. Філіпенко А. С. Основи наукових досліджень: конспект лекцій. Київ: Академвидав, 2004. 207 с.

10. Цехмістрова Г. С. Основи наукових досліджень: навчальний посібник. Київ: Видавничий Дім «Слово», 2003. 240 с.

Тема семінарського заняття № 3

«Рівень спеціальних методів наукових досліджень»

(4 години)

План

1. Відносна самостійність застосування спеціальних (специфічних) методів наукового пізнання.
2. Метод конкретно-соціологічних досліджень.
3. Статистично-математичні методи у правових дослідженнях.
4. Евристичний потенціал порівняльно-правового методу в дослідженні правової реальності.

Рекомендована література:

1. Грабченко А. І., Федорович В. О., Гаращенко Я. М. Методи наукових досліджень: навчальний посібник. Харків: НТУ «ХП», 2009. 142 с.

2. Данильян О. Г., Дзьобань О. П. Методи правового дослідження. *Велика українська юридична енциклопедія: у 20 т.* Харків: Право,

2017. Т. 2: Філософія права / редкол.: С. І. Максимов (голова) та ін. С. 456–459.

3. Данильян О. Г., Дзьобань О. П. Організація та методологія наукових досліджень: навч. посіб. Харків: Право, 2017. 448 с.

4. Клепко С. Ф. Наукова робота і управління знаннями: навчальний посібник. Полтава: ПОІППО, 2005. 201 с.

5. Конверський А. Є. Основи методології та організації наукових досліджень: навч. посіб. для студ., курсантів, аспірантів та ад'юнктів / за ред. А. Є. Конверського. Київ: Центр учбової літератури, 2010. 352 с.

6. Крушельницька О. В. Методологія та організація наукових досліджень: навчальний посібник. Київ: Кондор, 2006. 192 с.

7. Лудченко А. А., Лудченко Я. А., Примак Т. А. Основы научных исследований: учебное пособие. Київ: Знання, 2000. 114 с.

8. Марцин В. С., Міценко Н. Г., Даниленко О. А. та ін. Основи наукових досліджень: навчальний посібник. – Львів: Ромус-Поліграф, 2002. 128 с.

9. Романчиков В. І. Основи наукових досліджень: навч. посібник. Київ: Видавництво «Центр учбової літератури», 2007. 254 с.

10. Сидоренко В. К., Дмитренко П. К. Основи наукових досліджень: навчальний посібник. Київ, 2000. 260 с.

11. Стеченко Д. М., Чмир О. С. Методологія наукових досліджень. Київ: Знання, 2005. 309 с.

12. Філіпенко А. С. Основи наукових досліджень: конспект лекцій. Київ: Академвидав, 2004. 207 с.

Тема семінарського заняття № 4
**«Міждисциплінарні підходи
та методи наукових досліджень»**
(4 години)

План

1. Поняття методологічного підходу. Класичні методологічні підходи: історичний, термінологічний.

2. Системний підхід як один із головних напрямків міждисциплінарної методології наукового пізнання.

3. Структурно-функціональний підхід: сутність та основні положення. Застосування структурно-функціонального підходу у правових дослідженнях.

4. Синергетичний підхід як методологічна орієнтація в дослідженні відкритих нелінійних систем, що самоорганізуються. Синергетичний підхід у правознавстві.

Рекомендована література:

1. Грабченко А. І., Федорович В. О., Гаращенко Я. М. Методи наукових досліджень: навчальний посібник. Харків: НТУ «ХП», 2009. 142 с.

2. Данильян О. Г., Дзьобань О. П. Методи правового дослідження. *Велика українська юридична енциклопедія: у 20 т.* Харків: Право, 2017. Т. 2: Філософія права / редкол.: С. І. Максимов (голова) та ін. С. 456–459.

3. Данильян О. Г., Дзьобань О. П. Організація та методологія наукових досліджень: навч. посіб. Харків: Право, 2017. 448 с.

4. Клепко С. Ф. Наукова робота і управління знаннями: навчальний посібник. Полтава: ПОІППО, 2005. 201 с.

5. Конверський А. Є. Основи методології та організації наукових досліджень: навч. посіб. для студ., курсантів, аспірантів та ад'юнктів / за ред. А. Є. Конверського. Київ: Центр учбової літератури, 2010. 352 с.

6. Крушельницька О. В. Методологія та організація наукових досліджень: навчальний посібник. Київ: Кондор, 2006. 192 с.

7. Лудченко А. А., Лудченко Я. А., Примак Т. А. Основы научных исследований: учебное пособие. Київ: Знання, 2000. 114 с.

8. Марцин В. С., Міценко Н. Г., Даниленко О. А. та ін. Основи наукових досліджень: навчальний посібник. – Львів: Ромус-Поліграф, 2002. 128 с.

9. Романчиков В. І. Основи наукових досліджень: навч. посібник. Київ: Видавництво «Центр учбової літератури», 2007. 254 с.

10. Сидоренко В. К., Дмитренко П. К. Основи наукових досліджень: навчальний посібник. Київ, 2000. 260 с.

11. Стеченко Д. М., Чмир О. С. Методологія наукових досліджень. Київ: Знання, 2005. 309 с.

Тема семінарського заняття № 5
**«Наукові публікації:
поняття, вимоги, методика підготовки»**
(2 години)

План

1. Наукові публікації: суть та призначення.
2. Характеристика основних наукових публікацій, у яких відображаються основні результати дисертаційних досліджень.
3. Наукометричні бази даних та показники цитованості науковця.

Рекомендована література:

1. Афанасьєва Л. В. та ін. Філософія науки: навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. Мелітополь: Люкс, 2011. 207 с.
2. Данильян О. Г., Дзьобань О. П. Організація та методологія наукових досліджень: навч. посіб. Харків: Право, 2017. 448 с.
3. Мельник В. П. Філософія. Наука. Техніка: Методолого-світоглядний аналіз: монографія. Львів: Вид. центр ЛНУ ім. І. Франка, 2010. 589 с.
4. Мокін Б. І., Мокін О. Б. Методологія та організація наукових досліджень: навчальний посібник. Вінниця: ВНТУ, 2014. 180 с.
5. Основи наукових досліджень: конспект лекцій / укладач Е. В. Колісниченко. Суми: Сумський державний університет, 2012. 83 с.
6. Основи наукових досліджень: Організація наукових досліджень: конспект лекцій / уклад. Н. І. Бурау. Київ: НТУУ «КПІ», 2007. 33 с.
7. Остапчук М. В., Рибак А. І., Ванюшкін О. С. Методологія та організація наукових досліджень: підручник. Одеса: Фенікс, 2014. 375 с.
8. Пілюшенко В. Л., Шкрабак І. В., Славенко Е. І. Наукове дослідження: організація, методологія, інформаційне забезпечення: навчальний посібник. Київ: Лібра, 2004. 344 с.
9. Про опублікування результатів дисертацій на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата наук: Наказ МОН України від 17.10.2012 р., № 1112. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/>.
10. Сурмін Ю. П. Наукові тексти: специфіка, підготовка та презентація: навч.-метод. посіб. Київ: НАДУ, 2008. 184 с.

11. Шейко В. М., Кушнарєнко Н. М. Організація та методика науково-дослідницької діяльності: підручник. 6-е видання, перероб. і доповн. Київ: Знання, 2011. 311 с.

12. Шерман О., Токарська А. Юридичне документознавство: навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. Львів: ЛьвДУВС, 2010. 135 с.

Тема семінарського заняття №6
**«Специфіка і структура наукового тексту.
Основні вимоги до наукового тексту»**
(2 години)

План

1. Науковий текст як інтелектуальний продукт дослідника. Первинні і вторинні наукові тексти.

2. Різновиди наукових текстів (оглядовий, методологічний, емпірико-фактологічний, теоретичний, пояснювальний, додатковий) та їх поєднання.

3. Мова і стилістика наукового тексту.

Рекомендована література:

1. Данильян О. Г., Дзьобань О. П. Організація та методологія наукових досліджень: навч. посіб. Харків: Право, 2017. 448 с.

2. ДСТУ 8302:2015. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання. [Чинний від 2015-06-22]. Вид. офіц. Київ, 2016. 16 с.

3. ДСТУ 7152:2010. Видання. Оформлення публікацій у журналах і збірниках. [Чинний від 2010-02-18]. Вид. офіц. Київ, 2010. 16 с.

4. Кивалова Т. С., Короткий Т. Р., Полевой Н. А. Квалификационная работа юриста: методика написания и защиты. Одеса: Феникс, 2010. 312 с.

5. Остапчук М. В., Рибак А. І., Ванюшкін О. С. Методологія та організація наукових досліджень: підручник. Одеса: Фенікс, 2014. 375 с.

6. Пилинський М. М. Мовна норма і стиль. Київ: Наукова думка, 1976. 288 с.

7. Пономарів О. Д. Стилiстика сучасної української мови: підручник. 3-є вид., перероб. та доповн. Тернопіль, 2000. 248 с.

8. Про затвердження Вимог до оформлення дисертації: Наказ МОН України від 12.01.2017 р. №40. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/>.

9. Про опублікування результатів дисертацій на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата наук: Наказ МОН України від 17.10.2012 р. № 1112. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/>.

10. Сурмін Ю. П. Майстерня вченого: підручник для науковця. Київ: «Консорціум із удосконалення менеджмент-освіти в Україні», 2006. 302 с.

11. Сурмін Ю. П. Наукові тексти: специфіка, підготовка та презентація: навчально-методичний посібник. Київ: НАДУ, 2008. 184 с.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Афанасьєва Л. В. та ін. Філософія науки: навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. Мелітополь: Люкс, 2011. 207 с.
2. Батай Ж. Внутренний опыт / пер. с фр., послесл. и коммент. С. Л. Фокина. Санкт-Петербург: Аксиома: МИФРИЛ, 1997. 333 с.
3. Бодрийяр Ж. Симулякры и симуляции / пер. с фр. А. Качалова. Москва: ПОСТУМ, 2016. 238 с.
4. Бурак П. М. Философия и методология науки. Минск: БГТУ, 2008. 286 с.
5. Водопьянов П. А., Буряк М. Философия и методология науки. Минск, 2006. 128 с.
6. Гордієнко С. Г. Молодому науковцю коротко про необхідне: науково-практичний посібник. Київ: КНТ, 2007. 92 с.
7. Грабченко А. І., Федорович В. О., Гаращенко Я. М. Методи наукових досліджень: навчальний посібник. Харків: НТУ «ХП», 2009. 142 с.
8. Данильян О. Г., Дзьобань О. П. Методи правового дослідження. *Велика українська юридична енциклопедія: у 20 т.* Харків: Право, 2017. Т. 2: Філософія права / редкол.: С. І. Максимов (голова) та ін. С. 456–459.
9. Данильян О. Г., Дзьобань О. П. Організація та методологія наукових досліджень: навч. посіб. Харків: Право, 2017. 448 с.
10. Делез Ж. Логика смысла / пер. с фр. Я. И. Свирского. Москва: Академический проект, 2011. 470 с.
11. Деррида Ж. Письмо и различие / пер. с фр. Д. Ю. Кралечкина. Москва: Акад. проект, 2000. 319 с.
12. Дзєбань А. П., Яроцький В. Л. Общеметодологические и эвристические аспекты современных цивилистических исследований. *Методология исследования проблем цивилистики: сб. ст. посвящ. памяти проф. А. А. Пушкина* / под ред. Ю. М. Жорнокуя и С. А. Слипенченко. Харків: Право, 2017. С. 176–205.
13. Дзьобань О. П., Яроцький В. Л. Соціологічний та аксіологічний напрямки сучасних правових досліджень. *Інформація і право*. 2018. № 1 (24). С. 5–13.

14. ДСТУ 8302:2015. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання. [Чинний від 2015-06-22]. Вид. офіц. Київ, 2016. 16 с.

15. ДСТУ 7152:2010. Видання. Оформлення публікацій у журналах і збірниках. [Чинний від 2010-02-18]. Вид. офіц. Київ, 2010. 16 с.

16. Дутковський І. Взаємодія традицій і новацій у науці. *Гілея: науковий вісник. Збірник наукових праць*. 2013. Випуск 73 (№ 6). С. 136–138.

17. Кивалова Т. С., Короткий Т. Р., Полевой Н. А. Квалификационная работа юриста: методика написания и защиты. Одеса: Феникс, 2010. 312 с.

18. Клепко С. Ф. Наукова робота і управління знаннями: навчальний посібник. Полтава: ПОППО, 2005. 201 с.

19. Ковальчук В. В. Основи наукових досліджень. Навчальний посібник. Київ: «Слово», 2009. 240 с.

20. Конверський А. Є. Основи методології та організації наукових досліджень: навч. посіб. для студ., курсантів, аспірантів та ад'юнктів / за ред. А. Є. Конверського. Київ: Центр учбової літератури, 2010. 352 с.

21. Крушельницька О. В. Методологія та організація наукових досліджень: навчальний посібник. Київ: Кондор, 2006. 192 с.

22. Лиотар Ж. Состояние постмодерна / пер. с фр. Н. А. Шматко. Москва: Ин-т эксперим. социологии; Санкт-Петербург: Алетейя, 1998. 159 с.

23. Лудченко А. А., Лудченко Я. А., Примак Т. А. Основы научных исследований: учебное пособие. Київ: Знання, 2000. 114 с.

24. Марцин В. С., Міценко Н. Г., Даниленко О. А. та ін. Основи наукових досліджень: навчальний посібник. – Львів: Ромус-Поліграф, 2002. 128 с.

25. Мельник В. П. Філософія. Наука. Техніка: Методолого-світоглядний аналіз: монографія. Львів: Вид. центр ЛНУ ім. І. Франка, 2010. 589 с.

26. Мокін Б. І., Мокін О. Б. Методологія та організація наукових досліджень: навчальний посібник. Вінниця: ВНТУ, 2014. 180 с.

27. Основи наукових досліджень: конспект лекцій / укладач Е. В. Колісніченко. Суми: Сумський державний університет, 2012. 83 с.

28. Основи наукових досліджень: Організація наукових досліджень: конспект лекцій / уклад. Н. І. Бурау. Київ: НТУУ «КПІ», 2007. 33 с.
29. Остапчук М. В., Рибак А. І., Ванюшкін О. С. Методологія та організація наукових досліджень: підручник. Одеса: Фенікс, 2014. 375 с.
30. Пилинський М. М. Мовна норма і стиль. Київ: Наукова думка, 1976. 288 с.
31. Пілюшенко В. Л., Шкрабак І. В., Славенко Е. І. Наукове дослідження: організація, методологія, інформаційне забезпечення: навчальний посібник. Київ: Лібра, 2004. 344 с.
32. Пономарів О. Д. Стилістика сучасної української мови: підручник. 3-є вид., перероб. та доповн. Тернопіль, 2000. 248 с.
33. Про вищу освіту: Закон України. – Відомості Верховної Ради (ВВР). 2014. № 37-38. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/>.
34. Про затвердження Вимог до оформлення дисертації: Наказ МОН України від 12.01.2017 р., № 40. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/>.
35. Про затвердження Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах): Постанова КМУ від 23 березня 2016 р., № 261. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/>.
36. Про затвердження Порядку присудження наукових ступенів і присвоєння вченого звання старшого наукового співробітника: Постанова КМУ від 24 липня 2013 р., № 567. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/>.
37. Про опублікування результатів дисертацій на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата наук: Наказ МОН України від 17.10.2012 р., № 1112. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/>.
38. Пунченко О. П. Методологічні новації у сучасному науковому пізнанні. *Гуманітарний вісник ЗДІА*. 2014. № 57. С. 27–37.
39. Роджерс Е. М. Дифузія інновацій / пер. з англ. В. Старка. Київ: Вид. дім «Киево-Могилянська академія», 2009. 591 с.
40. Романчиков В. І. Основи наукових досліджень: навч. посібник. Київ: Видавництво «Центр учбової літератури», 2007. 254 с.
41. Сидоренко В. К., Дмитренко П. К. Основи наукових досліджень: навчальний посібник. Київ, 2000. 260 с.
42. Стеченко Д. М., Чмир О. С. Методологія наукових досліджень. Київ: Знання, 2005. 309 с.

43. Сурмін Ю. П. Майстерня вченого: підручник для науковця. Київ: «Консорціум із удосконалення менеджмент-освіти в Україні», 2006. 302 с.

44. Сурмін Ю. П. Наукові тексти: специфіка, підготовка та презентація: навчально-методичний посібник. Київ: НАДУ, 2008. 184 с.

45. Філіпенко А. С. Основи наукових досліджень: конспект лекцій. Київ: Академвидав, 2004. 207 с.

46. Фуко М. Слова и вещи: Археология гуманитарных наук / пер. с фр.; вступ. ст. Н. С. Автономовой. Санкт-Петербург: АОЗТ «Талисман», 1994. 405 с.

47. Цехмістрова Г. С. Основи наукових досліджень: навчальний посібник. Київ: Видавничий Дім «Слово», 2003. 240 с.

48. Шейко В. М., Кушнарєнко Н. М. Організація та методика науково-дослідницької діяльності: підручник. Київ: Знання-Прес, 2002. 295 с.

49. Шерман О., Токарська А. Юридичне документознавство: навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. Львів: ЛьвДУВС, 2010. 135 с.

Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Напрямок підготовки	Характеристика навчальної дисципліни
		аспірантура
Кількість кредитів – 8		Обов'язкова
Індивідуальне науково-дослідне завдання не передбачено	Підготовка здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії	Рік підготовки: перший
Загальна кількість годин – 240		
Загальний розподіл годин: аудиторних – 80 год. самостійної роботи – 160 год.	Освітньо-науковий рівень: доктор філософії	Лекції : 60 год.
		Практичні заняття : 20 год.
		Самостійна робота : 160 год.
		Вид контролю: іспит

ФОРМИ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ:

- підготовка до практичних занять;
- самостійне вивчення додаткової літератури та додаткових питань;
- робота з інформаційними ресурсами;
- підготовка до розгляду практичних дослідницьких завдань;
- підготовка до презентації результатів наукових досліджень;
- підготовка до іспиту згідно з переліком розроблених кафедрою питань.

ВИДИ НАВЧАЛЬНИХ ЗАНЯТЬ:

- лекції;
- семінарські заняття;
- виконання індивідуальних творчих пошукових завдань.

КРИТЕРІЇ

оцінювання знань аспірантів

(здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії)

1. **Організація поточного контролю.** Оцінювання знань аспірантів з навчальної дисципліни «Організація та методологія наукових досліджень» здійснюється на основі результатів поточного контролю (ПК). Загальним об'єктом оцінювання знань аспірантів є відповідні частини навчальної програми дисципліни, засвоєння яких перевіряється під час ПК.

Завданням ПК є перевірка розуміння та засвоєння навчального матеріалу, здатності осмислити зміст окремих тем чи розділу, умінь застосовувати отримані знання при вирішенні дослідницьких завдань.

Об'єктами ПК знань аспірантів є: систематичність та активність роботи на лекціях, семінарських заняттях (відвідування відповідних форм навчального процесу, активність та рівень знань при обговоренні питань), виконання контрольних завдань, інші форми робіт. Оцінювання результатів ПК здійснюється викладачем наприкінці вивчення навчальної дисципліни.

2. Критеріями оцінювання ПК є:

а) активність та рівень знань під час обговорення питань семінарських занять, відвідування відповідних форм навчального процесу, самостійне вивчення окремих тем чи питань, інші форми робіт (від 0 – 40 балів);

б) оцінка за контрольні роботи (для заочної форми навчання), які проводяться у процесі вивчення кожного розділу дисципліни (від 0 – 20 балів за кожну роботу). Конкретний перелік питань до письмової контрольної роботи, порядок і час її виконання, критерії

оцінювання визначає викладач кафедри й доводить до відома аспірантів на початку навчального семестру.

Підсумковий бал за результатами ПК оформляється перед початком екзаменаційної сесії. Загальна максимальна кількість балів за ПК становить 40 балів за результатами семестру. Мінімальна кількість балів за ПК, яка є допуском до складання екзамену, – 25 балів.

У разі невиконання завдань ПК (тобто отримання менше ніж 25 балів) з об'єктивних причин аспіранти мають право з дозволу викладача скласти їх до екзаменаційної сесії. Час та порядок складання визначає викладач.

3. **Підсумкове оцінювання** рівня знань аспірантів здійснюється на основі результатів поточного (ПК) та підсумкового контролю знань аспірантів (ПКЗ) за 100-бальною шкалою. Завдання, що виносяться на ПКЗ, оцінюються від 0 до 60 балів.

ПКЗ з дисципліни «Організація та методологія наукових досліджень» проводиться у формі іспиту з основних питань, що потребують творчої відповіді та вміння синтезувати здобуті знання з сучасними соціальними і правовими проблемами та дослідницькими завданнями.

Конкретний перелік питань та завдань, що охоплюють увесь зміст навчальної дисципліни, критерії оцінювання екзаменаційних завдань, послідовність і час їх складання, визначають викладачі кафедри та повідомляють аспірантам на початку навчального семестру.

Екзаменаційний білет містить три питання. Відповідь на кожне питання оцінюється від 0 до 20 балів.

Підсумкова оцінка з навчальної дисципліни виставляється відповідно до такої шкали:

Бали	Вимоги до знань, умінь і навичок
90–100 «відмінно» A	Аспірант має всебічні системні і глибокі знання в галузі організації та методології наукових досліджень в межах вимог навчальної програми, уміє формулювати світоглядні й методологічні висновки на основі отриманих знань, обґрунтувати свою світоглядну та громадську позицію. Володіє методологією творчої діяльності, уміє застосовувати отримані знання при вирішенні професійних завдань.

Бали	Вимоги до знань, умінь і навичок
<p>80–89 «дуже добре» B</p>	<p>Аспірант добре володіє вивченим матеріалом з дисципліни «Організація та методологія наукових досліджень» в межах вимог навчальної програми, намагається формулювати світоглядні й методологічні висновки на основі отриманих знань, обґрунтувати свою світоглядну та громадську позицію. Володіє методологією наукового пізнання, уміє застосовувати отриманні знання при вирішенні професійних завдань. Водночас відповідь має певні неточності.</p>
<p>70–79 «добре» C</p>	<p>Аспірант виявляє знання в галузі організації та методології наукових досліджень в межах вимог навчальної програми. Робить спроби формулювати світоглядні й методологічні висновки на основі отриманих знань. Уміє застосовувати отримані знання при вирішенні професійних завдань за зразком. Водночас відповідь є недостатньо осмисленою, має помилки й неточності.</p>
<p>60–69 «задовільно» E</p>	<p>Аспірант відтворює частину навчального матеріалу з дисципліни «Організація та методологія наукових досліджень» і виявляє здатність формулювати висновки на основі отриманих знань та застосовувати отримані знання при вирішенні професійних завдань за допомогою викладача. Відповідь його має суттєві помилки.</p>
<p>59 і менше балів «незадовільно» FX</p>	<p>Аспірант відтворює незначну частину навчального матеріалу, виявляє слабку здатність формулювати висновки на основі отриманих знань та застосовувати отримані знання при вирішенні професійних завдань за допомогою викладача. Відповідь має суттєві помилки та прогалини</p>

КОНТРОЛЬНІ ПИТАННЯ ДЛЯ ПІДГОТОВКИ ДО ІСПИТУ

1. Наука як соціокультурний феномен. Принципи науки.
2. Наука як соціокультурний феномен. Функції науки.
3. Априорно-раціоналістична та емпірико-інтуїціоністська епістемологічні парадигми та їх прояви у подальшому розвитку науки.
4. Принципи наукового пізнання: об'єктивності, системності, єдності аналізу й синтезу, єдності історичного й логічного, сходження від абстрактного до конкретного.
5. Сутність та особливості наукової революції. Наукові революції в історії науки.
6. Основні етапи розвитку науки (класичний, некласичний, постнекласичний) та їх характеристика.
7. Проблема знання у філософії й науці. Сутність основних класичних та сучасних епістемологічних концепцій.
8. Проблема демаркації науки Карла Поппера.
9. Концепція дослідницьких програм Імре Лакатоса.
10. Концепція науки Томаса Куна.
11. Посткритичний раціоналізм Майкла Полані.
12. Епістемологічний анархізм Пола Фейєрабенда.
13. Діалектика традицій і новацій у розвитку науки.
14. Основні сутнісні риси сучасних наукових та методологічних новацій: абдукції, атракції, біфуркації, кейс-стаді, куматоїду.
15. Свобода наукового пізнання і соціальна відповідальність ученого.
16. Складність і гетерогенність науки. Наука як система знань.
17. Складність і гетерогенність науки. Наука як особливий вид діяльності.
18. Складність і гетерогенність науки. Наука як соціальний інститут.
19. Класифікація наук: мета, підходи, критерії.
20. Місце правознавства у системі наук. Класифікація правових дисциплін.
21. Історичні та ідейні передумови постмодернізму в науці.

22. Деконструктивність як одна з основних рис науки постмодерну.
23. Різноманітність як одна з основних рис науки постмодерну.
24. Граматологічність як одна з основних рис науки постмодерну.
25. Нарративізм як одна з основних рис науки постмодерну.
26. Рівні наукового пізнання: емпіричний, теоретичний, метатеоретичний. Взаємодія емпіричного й теоретичного рівнів наукового пізнання.
27. Поняття методу. Основні вимоги до наукових методів. Класифікація методів наукового пізнання.
28. Філософський рівень методології, його загальна характеристика. Сутність архетипу теоретичного мислення.
29. Філософський рівень методології, його загальна характеристика. Сутність наукової парадигми.
30. Філософський рівень методології, його загальна характеристика. Філософська рефлексія і картина світу.
31. Емпіричні методи наукового дослідження: спостереження та експеримент. Особливості, стадії та функції наукового експерименту.
32. Емпіричні методи наукового дослідження: методи описання й порівняння емпіричних даних.
33. Аналіз і синтез як загальнологічні методи та особливості їх застосування у правових дослідженнях.
34. Індукція й дедукція як загальнологічні методи та особливості їх застосування у правових дослідженнях.
35. Абстрагування, узагальнення й аналогія як загальнологічні методи та особливості їх застосування у правових дослідженнях.
36. Ідеалізація й формалізація як загальнологічні методи (моделювання) та особливості їх застосування у правових дослідженнях.
37. Моделювання як загальнонауковий метод та особливості його застосування у правових дослідженнях.
38. Евристичні методи наукових досліджень: інтуїція, уявний експеримент. Роль інтуїції у науковому пізнанні.
39. Евристичні методи наукових досліджень: метод експертних оцінок, метод евристичних питань, метод мозкового штурму.
40. Спеціально-юридичні (специфічні) методи наукового пізнання: метод соціально-правового експерименту, порівняльно-правовий метод.

41. Спеціально-юридичні (специфічні) методи наукового пізнання: формально-юридичний (нормативно-догматичний); логіко-юридичний, метод альтернатив.
42. Класичні методологічні підходи, що застосовуються у наукових дослідженнях: історичний, термінологічний.
43. Системний підхід у наукових дослідженнях: принципи, основні положення та завдання.
44. Логіка застосування системного підходу у наукових дослідженнях.
45. Некласичні (сучасні) методологічні підходи: антропологічний, аксіологічний, феноменологічний.
46. Герменевтичний підхід. Евристичний потенціал герменевтики у правових дослідженнях.
47. Синергетичний підхід як неklasична методологічна орієнтація у дослідженні відкритих нелінійних систем, що самоорганізуються.
48. Логіка наукового дослідження та його етапи. Факт і проблема як форми наукового пізнання. Проблемна ситуація.
49. Логіка наукового дослідження та його етапи. Гіпотеза у науковому дослідженні. Види гіпотез та способи їх перевірки.
50. Доказ гіпотези: структура та вимоги. Взаємозв'язок між основними елементами доказу.
51. Підготовка докторів філософії та докторів наук в Україні: загальні положення.
52. Основні загальні вимоги до наукового дослідження.
53. Наукові публікації: поняття, функції, класифікація.
54. Наукова стаття як вид наукової публікації: різновиди, вимоги, структура.
55. Монографія як вид наукової публікації: різновиди, вимоги, структура.
56. Наукові доповіді й тези наукових доповідей і повідомлень: основні вимоги.
57. Показники цитованості науковця: різновиди й особливості.
58. Наукометричні бази даних: сутність, різновиди, особливості.
59. Науковий текст та його різновиди: оглядовий, методологічний, емпірико-фактологічний, теоретичний, пояснювальний.
60. Основні методологічні вимоги до наукового тексту.

61. Документальні джерела інформації. Поняття, властивості та функції документу.

62. Класифікація документів. Критерії класифікації: знакова природа, конструктивна форма, періодичність.

63. Довідкові та навчальні документи: сутність, призначення, різновиди.

64. Інформаційне забезпечення підготовки і написання дисертації: сутність та основні етапи. Первинна фіксація інформації.

65. Бібліографічний пошук за темою дослідження. Система бібліотечних каталогів та їх використання при підготовці наукового дослідження.

66. Основні напрямки використання Інтернет-ресурсів при пошуку наукової інформації. Пошукові системи мережі Інтернет.

67. Загальна характеристика дисертації на здобуття наукового ступеня: структура та формальні вимоги.

68. Характеристика дисертації на здобуття наукового ступеня: вимоги до основних структурних елементів «Вступу» дисертації.

69. Загальна характеристика автореферату дисертації на здобуття наукового ступеня: структура та формальні вимоги.

70. Особливості мови та стилю дисертації. Форми посилання в дисертації. Вимоги до оформлення списку літератури.

71. Вимоги нормативних документів до порядку розгляду й захисту дисертаційних робіт у спеціалізованих вчених рада.

72. Затвердження рішення спеціалізованої вченої рад Міністерством освіти і науки України: документи, процедури, контроль, експертиза тощо.

73. Інституційна організація науки: основні історичні етапи.

74. Поняття, ознаки та різновиди плагіату. Відповідальність за плагіат.

75. Вимоги нормативних документів до порядку позбавлення наукових ступенів. Подання апеляцій.

МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ

до підготовки контрольної роботи з дисципліни

«Організація та методологія

наукових досліджень»

1. Загальні положення

Для підвищення теоретичного й методологічного рівня підготовки докторів філософії, забезпечення більш ефективного формування в них наукового світогляду та більш широкого ознайомлення з проблемами сучасної фундаментальної науки, програмою навчальної дисципліни передбачено виконання контрольних робіт, які виконують аспіранти й подають на кафедру філософії для рецензування й попереднього оцінювання професорсько-викладацьким складом.

Остаточна оцінка виставляється після співбесіди викладача із аспірантом. Контрольні завдання, якість виконання яких визнана рецензентом незадовільною, повертаються аспіранту із зауваженнями для доопрацювання й повторно подаються на відповідну кафедру.

Написання контрольної роботи є обов'язковим елементом поглибленої підготовки доктора філософії з тем кожного змістовного модуля. Завдання роботи полягає у самостійному опрацюванні літератури з однієї із запропонованих тем і в оформленні результатів цієї роботи.

Контрольна робота має відображати наукову та дослідницьку компетентність здобувача, його знання, навички, уміння й виступає формою залучення автора до специфіки теоретичної наукової праці.

Компілятивність контрольної роботи не виключає необхідності бути цілісною, завершеною за певною структурою працею, де автору необхідно показати вміння послідовно, логічно викладати зміст поставленої проблеми. Окрім цього, повинно мати місце і творче осмислення, інтерпретація, тлумачення останньої, її хоча б часткове узагальнення, розв'язання як науково значущого завдання.

У контрольній роботі автор повинен продемонструвати власну дослідницьку культуру, знання основних положень як класичної,

так і сучасної літератури з конкретного досліджуваного питання, а також уміння захищати власні судження й умовиводи, викладені в основних положеннях своєї роботи.

2. Структура контрольної роботи

Структура контрольної роботи з дисципліни «Організація та методологія наукових досліджень» традиційна: вступ, основна частина, висновок.

У *вступі* зазначаються найосновніші положення актуальності проблеми та її значущості. Вступ повинен бути коротким, лаконічним (1–2 абзаци) і переконливим.

В *основній частині* розкривається сама тема роботи. Відповіді на кожне питання повинні містити обґрунтовану й аргументовану інформацію та викладення власного ставлення до сформульованих питань (проблем).

У *висновках* підбиваються підсумки роботи. Висновки повинні бути самостійними, стислими й змістовними і відображати уміння автора формулювати наукові судження й умовиводи відповідно до виконуваного наукового завдання.

Завершує контрольну роботу список використаної літератури.

Обсяг контрольної роботи має становити 5-7 сторінок структурованого тексту, надрукованого на аркушах формату А4 шрифтом Times New Roman 14 pt через 1,5 інтервала. Поля: зверху – 2 см, знизу – 2 см, справа – 1,5 см, зліва – 2,5 см, абзац – 1,25 см.

Зміст роботи має базуватися на матеріалі декількох літературних джерел з аналізом стану проблеми.

3. Вимоги до оформлення контрольної роботи

Як і будь-яка дослідницька робота, контрольна робота має бути правильно оформлена (повинен містити точність цитування, адекватність переказу точки зору того чи іншого автора, його поглядів, ідей, висунених проблем і положень, достовірність посилань).

До її оформлення висуваються такі вимоги:

а) перша сторінка (без номера) відводиться для титульного аркуша і не входить у загальну кількість сторінок (зразок подається в *додатку*);

б) нумерація сторінок розпочинається з другої сторінки тексту контрольної роботи та послідовним викладенням матеріалу відповідно до поставленого завдання. Завершують контрольну роботу загальні власні висновки автора, яких він дійшов у процесі роботи над темою;

в) список використаної літератури й цитується, складається або відповідно до порядку її використання, або в алфавітному порядку.

Приклади оформлення бібліографічного опису в списку джерел, який наводиться в контрольній роботі, можна знайти в ДСТУ 8302:2015 «Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання».

Додаток

НАЦІОНАЛЬНИЙ ЮРИДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені ЯРОСЛАВА МУДРОГО

Кафедра філософії

«РОЗВИТОК НАУКИ ЯК ЗАКОНОМІРНИЙ ПРОЦЕС»

Контрольна робота з дисципліни
«Організація та методологія
наукових досліджень»
аспіранта кафедри цивільного
права №2
Герасименка Петра Васильовича

Харків – 2019

СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

№ пор.	Тема	У тому числі:			
		Усього годин	лекції	практичні заняття	самостійна робота
РОЗДІЛ I – 24 год.					
1.	Світоглядно-філософські проблеми науки	6	2	0	4
2.	Наука як соціальний феномен	6	2	0	4
3.	Традиції й новації в науці	24	4	4	16
РОЗДІЛ II – 72 год.					
4.	Основи гносеології та методології науки	12	4	0	8
5.	Методи наукового пізнання. Філософський рівень методології	12	4	0	8
6.	Загальнонауковий рівень методології	24	4	4	16
7.	Рівень спеціальних методів наукових досліджень	24	4	4	16
8.	Міждисциплінарні підходи та методи наукових досліджень	24	4	4	16
9.	Логіка наукового дослідження і його етапи	12	4	0	8
РОЗДІЛ III – 64 год.					
10.	Організація наукової діяльності	12	4	0	8
11.	Наукові публікації: поняття, вимоги, методика підготовки	18	4	2	12

№ пор.	Тема	У тому числі:			
		Усього годин	лекції	практичні заняття	самостійна робота
12.	Процес підготовки наукової роботи	12	4	0	8
13.	Інформаційне забезпечення наукових досліджень	12	4	0	8
14.	Специфіка і структура наукового тексту. Основні вимоги до наукового тексту	18	4	2	12
15.	Основні вимоги нормативних документів до оформлення дисертаційних досліджень	12	4	0	8
16.	Основні вимоги нормативних документів до порядку захисту дисертації	12	4	0	8
	Усього:	240	60	20	160

ЗМІСТ

ВСТУП	3
ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «Організація та методологія наукових досліджень»	
Розділ I	
НАУКА ЯК ОСОБЛИВА ФОРМА СОЦІАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	4
1. Світоглядно-філософські проблеми науки	4
2. Наука як соціальний феномен	5
3. Традиції й новації в науці	5
Розділ II	
ОСНОВИ ГНОСЕОЛОГІЇ Й МЕТОДОЛОГІЇ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ	6
4. Основи гносеології та методології науки	6
5. Методи наукового пізнання. Філософський рівень методології	6
6. Загальнонауковий рівень методології	7
7. Рівень спеціальних методів наукових досліджень	8
8. Міждисциплінарні підходи та методи наукових досліджень	8
9. Логіка наукового дослідження і його етапи	9
Розділ III	
ПРАКСЕОЛОГІЯ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ	10
10. Організація наукової діяльності	10
11. Наукові публікації: поняття, вимоги, методика підготовки	10
12. Процес підготовки наукової роботи	11
13. Специфіка і структура наукового тексту. Основні вимоги до наукового тексту	11
14. Основні вимоги нормативних документів до оформлення та порядку захисту дисертаційних досліджень	12
ПРАКТИЧНІ (СЕМІНАРСЬКІ) ЗАНЯТТЯ	13
Список рекомендованої літератури	21
Опис навчальної дисципліни	25
Контрольні питання для підготовки до іспиту	29
Методичні вказівки до підготовки контрольної роботи з дисципліни «Організація та методологія наукових досліджень»	33
Додаток	36
Структура навчальної дисципліни	37

Навчальне видання

**НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНИЙ ПОСІБНИК
З НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«ОРГАНІЗАЦІЯ ТА МЕТОДОЛОГІЯ
НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ»**

для аспірантів
(здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії)

У к л а д а ч і:

Данильян Олег Геннадійович
Дзьобань Олександр Петрович

Відповідальний за випуск *О. Г. Данильян*

Видається в авторській редакції

Комп'ютерна верстка *О. А. Федосєєвої*

Підписано до друку з оригінал-макета 08.02.2019.
Формат 60×84 $\frac{1}{16}$. Папір офсетний. Гарнітура Times.
Ум. друк. арк. 2,32. Обл.-вид. арк. 1,43. Вид. № 2113.
Тираж 100 прим.

Видавництво «Право» Національної академії правових наук України
та Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого
вул. Чернишевська, 80а, Харків, 61002, Україна
Тел./факс (057) 716-45-53
Сайт: www.pravo-izdat.com.ua
E-mail для авторів: verstka@pravo-izdat.com.ua
E-mail для замовлень: sales@pravo-izdat.com.ua

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи
до Державного реєстру видавців, виготівників і розповсюджувачів
видавничої продукції — серія ДК № 4219 від 01.12.2011 р.

Виготовлено у друкарні ТОВ «ПРОМАРТ»
Тел. (057) 717-25-44